

tænkningen, at Udvalget med Undtagelse af et enkelt Medlem har forenet sig om at foreslaa § 152 ombyttet med en anden Paragraf, affattet paa en saadan Maade, at der mægles mellem de modstaaende Ansvuelse. De, som mene, at Underpant i Løsøre i det Hele maa siges at være farligt for de almindelige Kreditforhold, have troet forsaavidt at kunne give efter for den Ansvuelse, som gjerne vil haandhæve Underpant i Løsøre, som de ville beholde det i enkelte bestemte Gjenstande og altsaa indskrænke sig til for Fremtiden, at afflatte det saakaldte generelle Underpant i Alt, hvad man eter og eiendes vorder, og det Underpant, som gives i Samlinger af forskjellige Ting, indbefattede under en fælles Benvævnelse, altsaa det, som i Systemerne kaldes hypotheca universitatis. De Medlemmer af Udvalget, som nærmest repræsenterer den Ansvuelse, at man burde bibeholde Underpant i Løsøre, have ment at kunne berolige sig med, at man fastholder for Fremtiden den Del af Underpant i Løsøre, som i de Forhold, hvorpaa de fornemmelig have henledet Opmærksomheden, maa siges at være af den største Betydning. Det er saaledes, at Udvalgets Forslag under Nr. 42 fremtræder som et Mæglingsforslag, hvorefter den overveitende Del af Udvalgets Medlemmer har sluttet sig, og som saadant skal jeg tillade mig at anbefale det til det ærede Thing. — Forslaget under Nr. 43 gaar kun ud paa en Redaktionsforandring i § 153, som man har ment vilde være hensigtsmæssig, naar § 152 affattedes paa den Maade, som det er foreslaaet under Nr. 42. — Forslagene til §§ 154 og 159 ere stillede af et Flertal i Udvalget. Det vil imidlertid ses, at dette Flertal forholdsvis ikke er meget stort; det omfatter de 5 af Udvalgets 9 Medlemmer, hvorimod de 4 andre Medlemmer ikke have kunnet slutte sig til disse Forslag. Forslagene gaa ud paa, at de nævnte Paragrafer skulle udgaa, med andre Ord paa, at man ikke skal gaa ind paa den væsentlige Forandring i Thinglæsningsreglerne med Hensyn til Skjoder og Pantebreve, saaledes som de navnlig indeholdes i D. L. 5—3—28 og 5—7—7, der foreslaas i Lovforslagets §§ 154 og 159. Reglen er nu som bekendt den, at naar et

Skjode eller et Pantebrev bliver læst til første eller andet Thing eller efter Omstændighederne til tredje eller fjerde Thing, skal dets fulde Retsvirkning føres tilbage til den Dato, da Skjodet eller Pantebrevet er udstedt. §§ 154 og 159 tilfugte derimod den Forandring i saa Henseende, at for Fremtiden skulle den fulde Retsvirkning af Skjoder og Pantebreve først indtræde fra den Dag, de blive thinglæste; det er denne Forandring i den hidtilværende Retstilstand, som Udvalgets Flertal har ment, at man ikke burde gaa ind paa, hvorfor det foreslaar, at §§ 154 og 159 skulle udgaa. Det vil ses, at jeg ikke hører til det Flertal, der har stillet disse Ændringsforslag. Jeg anser det for rigtigst allerede nu at foretage den Forandring, som i den omhandlede Henseende er foreslaaet i Lovforslaget. Jeg skal imidlertid ikke nærmere gaa ind paa dette Spørgsmaal, forinden jeg har hørt den Anbefaling, som rimeligvis ærede Medlemmer af Udvalgets Flertal ville fremsætte for deres Forslag; jeg forbeholder mig senere at imodegaa disse Bemærkninger og at forsvare den Opfattelse, som jeg har af dette Spørgsmaal. Jeg skal kun henlede Opmærksomheden paa, at jeg, efterat Udvalgets Betænkning var afgiven, har fundet Anledning til at stille et særligt Ændringsforslag under den Forudsætning, at Udvalgets Flertalsforslag under Nr. 44 til § 154 skulle blive vedtaget, eller med andre Ord under Forudsætning af, at det vedtages at lade den nævnte Paragraf udgaa. Jeg haaber ikke, at dette skal ske, men for det Tilfælde, at det ærede Things Flertal vilde følge Udvalgets Flertal paa dette Punkt, tror jeg, det vilde være rigtigst at indskyde en Paragraf af det Indhold, som fremsættes i mit Forslag. Jeg antager nemlig, at det ogsaa fra Udvalgets Flertals Side vil erkendes, at det, som man har ment burde udgaa af Lovforslaget, egentlig kun er den Del af § 154, som giver den nye Regel med Hensyn til Retsvirkningen af Thinglæsningen af et Pantebrev, hvorimod man formentlig ikke har Noget imod den sidste Del af § 154, som udtaler, at i Dvrigt forblive de gjældende Regler om villiesbestemt Underpant i Løsøre uforandrede osv. Om ogsaa § 154 i sin Helhed maatte udgaa, er